Sibiul a găzduit în acest an cea mai mare competiție rezervată speranțelor gimnasticii, campionatul republican de copii. In această sală a Școlii sportive totul a fost pregătit cu multă pricepere, pînă la cele mai mici amănunte, pentru ca întrecerile să se desfășoare în condiții optime. Concursul băieților a fost la înălțimea atît ca amploare, cît și [illegible] execuțiile gimnaștilor. La cele două categorii, a IV-a și a III-a, au participat 28 de echipe a cîte 6 gimnaști. Nivelul tehnic ridicat. In special la sol, unde s-au executat salturi cu înșurubare de 2 grade și alte elemente de mare dificultate chiar pentru categoria maeștri, a relevat munca atentă și perseverentă a micilor gimnaști sub îndrumarea pricepută a antrenorilor. In repetate rînduri arbitrii concursului a trebuit să intervină pentru a tempera ropotele de aplauze stîrnite în urma frumoaselor execuții. [illegible] cea mai valoroasă execuție. La categoria a IV-a ne-au plăcut echipele din Timișoara, Sibiu, Cluj, Tg. Mureș. O mențiune specială pentru tînărul antrenor Szilagyi Zoltán, din Tg. Mureș, a cărui echipă a demonstrat un stil curat și o bună tehnică. La categoria a III-a o bună impresie au lăsat echipele C.F.R. Timișoara, Clubul sportiv școlar București, Șc. Sp. Sibiu, Șc. Sp. 2 București. Cu toată strădania antrenorilor Hans Eisenburger și Gheorghe Simion (voluntar), atît Brașovul cît și Piteștiul au fost modest reprezentate. Și mai îngrijorătoare este absența echipei din Petroșani unde știm că există un antrenor priceput și pasionat. [illegible]

LA SIBIU:

„Speranțele" — la înălțime

[illegible] La încheierea concursului a avut loc o consfătuire între antrenori și arbitri care au participat la competiție. [illegible] față de această competiție este justificat și prin faptul că activitatea de gimnastică la acest nivel permite să se intuiască viitorul dezvoltării acestui sport. Cu mici excepții, ce se datoresc etapei biologice de dezvoltare — perioada pubertară — selecția este bună, dovedindu-se că antrenorii s-au orientat către cel mai potrivit fond uman. S-au făcut precizări în ceea ce privește interpretarea exercițiilor [illegible]

[illegible]

Gheorghe CONDOVICI
antrenor federal

Ancheta sportul

La ce cote-și cum-se poate ridica BASCHETUL ROMÂNESC?

CARE ESTE LOCUL REAL AL MINIBASCHETULUI?

Ce este pentru lumea acestui sport minibaschetul? Sau mai precis ce ar trebui el să însemne pentru activitatea de educație fizică a tineretului nostru școlar?

Cînd a fost introdus pe meleagurile noastre, s-a urmărit, în primul rînd, un scop social. Mai precis — folosirea sa ca un mijloc deosebite de eficace în realizarea sarcinilor ce revin educației fizice școlare. Apoi, într-o legătură indisolubilă, s-a urmărit ca prin practicarea acestui joc să se creeze baschetului o largă bază de mase. Creîndu-se o asemenea temelie, posibilitățile de selecție pentru performanță ar crește. Familiarizarea copilului de 8—10 ani cu tainele baschetului, cu toate secretele abecedarului său, reprezintă un cîștig imens, întrucît la vîrsta junioratului, însușirea elementelor de finețe tehnică ar deveni mai facilă.

Din păcate însă, în majoritatea centrelor din țara noastră aceste idei nu au fost integral înțelese. Astfel, în locul unor centre puternice cu o largă participare a școlarilor, unde fiecare element component al jocului să fie bine aprofundat de un număr cît mai mare de elevi, ne-am trezit cu un mare număr de echipe puse pe picioare peste noapte. Există, firește, și excepții: la Oradea, Satu Mare, Pitești, unde instruirea a cuprins sute și sute de tineri, echipele reprezentante fiind veritabile selecționate.

La ce a dus această grabă izvorîtă (nu ne îndoim cituși de puțin) dintr-un generos entuziasm? La alcătuirea echipelor după o selecție sumară și la urmărirea febrilă a obținerii unor rezultate imediate: procesul de instruire care trebuie făcut cu multă răbdare (și nu în salturi) a devenit astfel artificial. Și, cum este normal, în asemenea condiții atingerea obiectivului propus nu poate fi decît întîmplătoare.

Intr-o altă ordine de idei, aș vrea să amintesc că practicarea minibaschetului în țara noastră nu s-a extins pe o arie suficient de mare...

Entuziasmul pionierilor, se pare, nu a devenit încă molipsitor și există multe orașe ale țării (ca să nu mai vorbim de marea majoritate a școlilor din mediul sătesc) unde acest joc este încă necunoscut. Se pretextează, adesea, lipsa bazei materiale și îndeosebi a mingilor și panourilor. Dar aceste justificări nu fac altceva decît să mascheze lipsa de interes. Nu este mai puțin adevărat că și numărul tehnicienilor capabili să asigure un proces de instruire minimal este neînchipuit de redus.

Iată cîteva probleme esențiale spre a căror rezolvare se îndreaptă permanent atenția federației de specialitate. Dar toate eforturile acestui colectiv redus vor fi zadarnice dacă Ministerul Invățămîntului și Consiliile Județene pentru Educație Fizică și Sport nu vor lua măsuri de sprijinire, astfel ca, într-o perfectă colaborare, să putem face cunoscut minibaschetul tuturor copiilor și nu doar în sens competițional pentru a nu bara drumul acestui joc, în loc să i-l lărgim.

Constantin DIRJAN
antrenor federal

Carol Corbu — 16,68 m la triplusalt!

Aspect din prima serie a cursei de 800 m plat

Foto: A. NEAGU

In cadrul concursului de selecție pentru definitivarea loturilor reprezentative în vederea marilor concursuri care se apropie, Carol Corbu — una din puținele valori certe ale atletismului nostru masculin — și-a dovedit din nou marile posibilități, obținînd 16,68 m, cea mai bună performanță realizată vreodată pe un stadion românesc. Rezultatele înregistrate în celelalte probe desfășurate ieri nu sînt deosebite, alergările lungi avînd un caracter „tactic", evident pentru asigurarea unui loc... sub soare. Acest aspect tactic nu s-a manifestat, însă, decît prin imprimarea unor tempo-uri lente, căci de cîștigat au cîștigat pînă la urmă toți favoriții. Rezultate tehnice: **BARBAȚI: 800 m:** 1. I. Damaschin (Steaua) 1:53,0, 2. Gh. Zamfir (Rapid) 1:53,6, 3. Gh. Ene (Metalul) 1:53,6; **5 000 m:** 1. I. Cioca (Dinamo) 14:53,8, 2. D. Nicolae (Dinamo) 14:57,8, 3. M. Pădureanu (C. A. Roman) 15:06,0; **400 m g:** 1. I. Rățoi (Rapid) 51,7, 2. I. Burcă (C.A.U.) 52,5, 3. Gh. Buhnilă (Steaua) 54,6; **3 000 m ob.:** 1. Gh. Cefan (Rapid) 8:54,8, 2. I. Dima (Steaua) 8:55,3, 3. V. Caramihai (Rapid) 9:10,3; **triplusalt:** 1. C. Corbu (Steaua) 16,68, 2. V. Dumitrescu (Dinamo) 16,27, 3. S. Ciochină (Metalul) 16,25; **ciocan:** 1. Gh. Costache (Dinamo) 62,66, 2. Fr. Schneider (C. A. Mediaș) 61,64, 3. St. Sișcovici (C.A.U.) 55,62; **FEMEI, 400 m:** 1. Doina Bădescu (Rapid) 56,0, 2. Georgeta Drăghici (Rapid) 57,1, 3. Luminița Șelaru (C.A.U.) 60,2; **suliță:** 1. Angela Zirbo (C.A.U.), 47,24, 2. Elisabeta Prodan (C.A.U.) 45,06, 3. Stela Ciontu (Constructorul) 41,42. S-au mai desfășurat cîteva probe fără caracter de selecție. Iată cîștigătorii: **200 m (b):** Gh. Zamfirescu (Steaua) 21,7; **suliță (b):** D. Szilaghi (C.A.U.) 71,68; **100 m g (f):** Anamaria Vitalios (C.A.U.) 14,2; **disc (f):** Carmen Ionescu (Dinamo) 47,67.

Vladimir MORARU

PESTE DOUĂ ZILE

„Concursul Prietenia" la canotaj juniori

La mai puțin de o săptămînă de la puternica regată de caiac-canoe, Snagovul găzduiește o nouă competiție internațională — „Concursul Prietenia" — deschisă reprezentativelor de schifiști juniori din țările socialiste. Intrecerile ediției actuale, a IV-a, sînt eșalonate pe trei zile, vineri, sîmbătă și duminică, corespunzînd seriilor, recalificărilor și finalelor. In fiecare dimineață, primul start va fi dat la ora 9,00. Pe program figurează toate obișnuitele 7 probe masculine (4+1, 2 f. c., schif simplu, 2+1, 4 f. c., 2 vîsle și 8+1), pe distanța corespunzătoare categoriei — 1 500 m. Deschiderea oficială a concursului va avea loc joi (orele 18,00), la Baza Nouă. Se contează pe participarea a șapte reprezentative de peste hotare. Primii oaspeți, care au luat contact cu pista Snagovului, au fost canotorii sovietici, prezenți cu un lot de 32 persoane. Ieri seară au sosit și schifiștii polonezi. Astăzi sînt așteptați tinerii sportivi din R. D. Germană, Ungaria, Cehoslovacia, Bulgaria și R. P. D. Coreeană.

PADELE-PAGAE
TUR DE ORIZONT...

La încheierea unei importante etape de pregătire, care a inclus participarea — cu diferite echipaje — la mai multe regate internaționale (Decize, Sofia, Budapesta, Praga, Deventer, Brandenburg, Bochum, Bydgoszcz, Belgrad, Moscova, Berlinul Occidental și, recent Snagov) s-au putut, desigur, concluziona multe lucruri privind forma actuală a echipei noastre, ca și șansele ei la apropiata ediție a campionatelor mondiale.

Dar, foarte important (experiența anilor trecuți o confirmă) această perioadă de pregătire și verificare a oferit, în același timp, prilejul de a cunoaște mai bine și potențialul adversarilor, de a sesiza direcțiile principale de orientare actuală în lumea caiacului și canoei pe plan internațional.

De aceea, un „tur de orizont" mi se pare, la această oră cînd a început să se discute despre... medalii, de utilitate pentru toți cei interesați de evoluția și fenomenele manifestate în sportul caiacului și canoei. Este, desigur, vorba doar de cîteva notații, din multele însemnări și concluzii pe care colectivul de antrenori le studiază cu atenție, aplicîndu-le corespunzător în pregătirea echipei reprezentative.

Dintre formațiile cu care ne-am întîlnit, cea mai în formă pare a fi cea a R. D. Germane care manifestă o evidentă tendință de întinerire (păstrîndu-l doar pe veteranul Uwe Will) și o orientare generală spre probele olimpice. Este, de altfel, echipa care a dominat regatele de la Sofia, Brandenburg, Budapesta și care a confirmat, recent, la București. Cu o revenire spectaculară (Detlef Lewe), cu o bază valorică sprijinită, în plus, pe Zander, Schültze, Gusse, Breuer și Esser (cele două caiaciste n-au apărut, însă, în nici un concurs internațional), echipa R. F. a Germaniei rămîne în plutonul fruntaș, cu șanse mari la medaliile unor probe. De doi ani fostul campion mondial, canoistul sovietic Buharin, antrenează echipa Bulgariei și acest lucru a început să se vadă. Cu toate progresele făcute, nu cred că sportivii bulgari au, însă, prea multe șanse de afirmare la Bagswaerd. Formația Cehoslovaciei — cu cîteva individualități de valoare medie — nu a realizat pînă acum rezultate concludente. Nici chiar la regata Praga. O preocupare susținută pentru întinerire s-a făcut remarcată în lotul polonez, în care există cîțiva sportivi talentați, dar cu posibilități de a se clasa doar în zona de mijloc, poate chiar mai jos, a clasamentelor.

Franța — valoare medie, constantă; prea puține progrese care să necesite modificări în ierarhia internațională. Olanda — echipa în care sportivi consacrați (Hoekstra, Japies), dar și cîțiva tineri, impresionează prin puterea de luptă în orice competiție. Cred că în una sau două probe sportivii olandezi pot produce mari surprize la C.M. Danemarca — același stadiu valoric mediu, excepție făcînd cunoscutul Hansen, se pare consacrat acum în proba de fond. Belgia — de remarcat grupul de sprinteri, pe distanța de 500 m, animatori la toate cursele, dar nu și... cîștigători. Echipa Norvegiei este acum mai bine cunoscută. Cred că echipajul de K 4 — 10 000 m este imbatabil. Finlanda — doar cu Numisto și Mackela, sportivi de mijlocul clasamentului. Italia — o grupă de „speranțe" pe care antrenorul român Gh. Cojocaru încearcă s-o apropie de nivelul performanțelor internaționale. Ungaria — în ciuda unor dificultăți în alcătuirea echipei (în acest sezon au confirmat doar Wichman, Pfeffer și, parțial, Tatay) rămîne, mai ales prin garnitura tinerilor, un adversar redutabil.

„Turul de orizont" este, însă, incomplet deoarece pînă la această oră nu se știe nimic despre echipa Uniunii Sovietice (care s-a pregătit tot timpul numai la Himki) și despre echipajul suedez Utteberg — Anderson, pretendent la o medalie în probele de K 2 — 1 000 m și K 2 — 10 000 m.

Rămîne, așadar, ca finalele de la Bagswaerd să ne arate ce altceva s-a mai schimbat între timp...

Radu HUȚAN

Viciile unui regulament

Cineva întreba, la închiderea festivă a finalei pe țară a „Cupei României" la oină, pe ce locuri s-au clasat echipele eliminate în întrecerile preliminare. Nimeni nu știa, nici măcar inițiatorii competiției, cinci din cele nouă participante la ultima bătălie pentru cucerirea invidiatului trofeu neputînd fi ierarhizate, din cauza sistemului defectuos de desfășurare a finalei. Preconizînd doar ca formațiile calificate în ultimul act al competiției să fie împărțite în două grupe prin tragere la sorți, iar primele două clasate să-și dispute apoi întîietatea într-un turneu final, regulamentul are mai multe vicii, dînd naștere la un lanț de reacții negative.

In primul rînd, nu-ți poți face o imagine de ansamblu asupra evoluției finalistelor, întrucît neîntîlnindu-se între ele e greu să ai măsura exactă a valorii uneia sau alteia dintre echipe. Faptul că atît în preliminarii cît și în turneul final se joacă tur-retur, competiția se transformă într-o întrecere-maraton, echipele fiind nevoite să susțină uneori chiar și cîte zece meciuri într-o singură zi! Să recunoaștem că e extrem de obositor pentru oinari, și în consecință întîlnirile din partea a doua a reuniunilor își pierd din valoare. Apoi, echipele fiind înainte de start la discreția sorților, se întîmplă adesea ca o grupă să fie compusă numai din favorite. Urmarea: nu o dată au rămas în cursa pentru trofeu formații inferioare, clasate în final pe locuri fruntașe, nemeritate, oferite de capriciile sorților. In sfîrșit, arbitrii s-au plîns că nu pot face față numărului mare de jocuri pe care trebuie să le conducă, fiind predispuși să comită, din cauza eforturilor depuse, greșeli care nemulțumesc pe bună dreptate jucătorii.

Iată cîteva din argumentele care trădează absența unui sistem echitabil de desfășurare a finalei „Cupei României", sistem care să trieze judicios echipele după valoarea și pregătirea lor. Considerăm însă că e mai util să discutăm mai puțin despre ceea ce s-a petrecut și să atragem atenția asupra uneia dintre numeroasele propuneri făcute de sportivi, antrenori și arbitri pentru îmbunătățirea sistemului de joc și anume: finalistele să se întîlnească într-un turneu (numai tur) pentru desemnarea echipei cîștigătoare. Subscriem pentru această formulă, deoarece ni se pare cea mai realistă, avînd darul să creeze condițiile necesare ca echipele și arbitrii să acționeze în toată plenitudinea forțelor.

Tr. ANDRONACHE

Tradiția impune, realitatea confirmă

(Urmare din pag. 1)

sport cu mari rezonanțe în rîndul tineretului, integrat firesc în specificul locurilor. Din păcate, însă, fără a avea pretenția unei discipline în continuă creștere, dar — oricum — cu multă priză, cu frumoase rezultate obținute, în diferite întreceri, de schiorii școlii noastre sportive. Cu permisiunea dv. voi explica absența unor succese mai mari în schi: IN TOT JUDEȚUL NU EXISTĂ NICI O PIRTIE MECANIZATĂ. La aceasta adăugîndu-se lipsa de materiale și echipament de schi, rutina (ca să nu-i spun pasivitate) unora dintre specialiști. Explicabil, deci, de ce l-am plasat pe locul secund, după atletism. Păstrînd, oarecum, ordinea în acest neoficial clasament, canotajul academic s-ar situa pe locul 3 în ierarhia vederilor noastre asupra profilului sportiv al județului. Prezența lui e motivată de pasiune, de tinerețe. Vezi secțiile recent înființate, noul hangar ridicat pe malul lacului Bîtca Doamnei, ambarcațiile, munca antrenorilor. In sfîrșit, „cvartetul ofensiv" al sporturilor care ne stau în mod deosebit în atenție este completat de fotbal. E sportul rege, e marea dragoste a tinerilor din județ. Ii vom cultiva excepționala calitate de magnet al stadioanelor, înființînd — așa cum de altfel am și început — noi centre de juniori și copii.

PREA MULTE ACȚIUNI CERUTE DE LA CENTRU

Cu referire la sportul de mase, participanții la această discuție au evidențiat o serie de inițiative locale, traduse în tot felul de întreceri sportive, cu priză în rîndul tineretului. Bunăoară, Crosul „cravatelor roșii", Spartachiada fetelor etc. Numeroasele acțiuni, care se încadrează perfect în profilul sportiv al județului, sînt de multe ori estompate, diluate, interferate, de și mai numeroasele acțiuni cerute de la „centru". Poate nu cu atîta pondere în masa de iubitori ai sportului, dar cu buget, cu obligativitatea de a trimite la faze superioare campioni cu performanțe ce nu spun nimic. Sau, mă rog, spun totul, dacă avem în vedere locurile precare ce le ocupă în clasamentul final. Opinăm pentru inițiativa locală, pentru acele întreceri propuse de specialiștii județelor respective.

UN LUCRU SIMPLU DE MARE EFICIENȚĂ ORGANIZATORICĂ

C. DASCĂLU, șeful secției cu probleme de sport din Consiliul județean al sindicatelor: Voi sublinia cîteva din obiectivele ce ne stau în față. Incep cu turismul, sport accesibil tuturor, cu frumoase tradiții în județul nostru. Ce am făcut în plus pentru dezvoltarea îndrăgitei drumeții? Un lucru, după părerea mea, simplu, dar de mare eficiență organizatorică. S-a luat legătura cu unele ocoluri silvice și întreprinderi forestiere (care au în dotare diferite cabane turistice), spre a le pune la dispoziția amatorilor de drumeție, sîmbăta și duminica. Adică, în zilele cînd acestea sînt libere, prin plecarea acasă a muncitorilor forestieri. Vom avea, așadar, acces — în afara popasurilor obișnuite — și la cabanele de pe valea Secului, Agapia, Văratec, valea Tarcăului. Petrecerea timpului în aer liber ne preocupă deosebit. In acest sens, organizăm „duminici cultural-sportive", în care — prin rotație — fiecare întreprindere mare din județ este gazdă. O gazdă admirabilă, prin încercarea firească de a depăși în amploare și calitate ce s-a făcut în ultima duminică. Două cuvinte despre competițiile — să le spun — profesionale. Ne întrecem în „Cupa metalurgistului", „Cupa chimistului", „Cupa tractoristului", „Cupa textilistului", „Cupa forestierului" și „Cupa campionilor asociațiilor sportive". In curînd și o întîlnire sportivă interjudețeană. Aceasta, între sportivii Uzinei de țevi Roman și cei ai Uzinei mecanice din Iași. Preconizăm ca această competiție să aibă loc la mai multe discipline sportive, la hotarul dintre cele două județe, la Strunga. Un singur rînd despre investiții, despre cei 450 000 lei pe care îi afectăm dezvoltării bazei materiale. Am realizat un stadion la Roznov, vom amenaja un altul la Roman, avem în proiect construirea unei popicării și a unei săli de sport.

80 DE NOI BAZE SPORTIVE SĂTEȘTI

I. BALCIZA, șeful secției sport-turism și pregătire militară din Comitetul județean U.T.C.: Susțin ideea promovării inițiativelor sportive locale, considerînd că multe dintre întrecerile impuse pe plan central sînt practic fără eficiență, formale. De acord cu profilul ales, cu „cvartetul ofensiv" al județului. Vîrfurile de atac ale noastre rămîn, însă, competițiile organizate la sate („Cupa tineretului", „Cupa recoltei" etc.), amenajarea celor 80 de baze sportive sătești pe care ni le-am propus anul acesta.

ACEȘTI „COPII TERIBILI"...

M. TĂTARU, șeful comisiei sport-turism din Consiliul județean al pionierilor: Organizăm „joaca" copiilor și, desigur, nu este un lucru ușor. Dificultatea provine din faptul că toată puștimea vrea să facă sport. Organizăm, deci, și întreceri de fotbal, dar și de rachete, cicloturism, înot etc. Micii noștri iubitori de drumeție activează în cele 40 de cercuri de turism înființate, și parcă tot nu ajung. Vom completa „deficiența", prin transferarea teribilelor energii la înot, la centrele ce le deschidem în orașele Roman, Piatra Neamț și Bicaz. Toate acestea, se înțelege, în paralel cu trimestrul IV, trimestrul marii vacanțe pe șantier.

★

Aceasta ar fi „minuta" mesei rotunde de la Piatra Neamț. Cu obiectivele ei lăudabile în munca de promovare a sportului, cu „profilul" izvorît din tradiție și realitate valorică, cu fructoasa colaborare dintre toți factorii care răspund de destinul sportiv al județului Neamț.

Haine sportive mici pentru stațiuni de odihnă mari

(Urmare din pag. 1)

devenind (temporar, zic cei care le-au dat alte destinații) depozite de materiale ale Intreprinderii de construcții Harghita.

COPIII NEGLIJAȚI LA SINAIA

Sinaia ne-a primit zîmbitoare, cu nenumărate fețe tinere. Sînt muncitori, țărani cooperatori, elevi care se plimbă pe aleile parcului din fața Casei de cultură, lăsîndu-ne impresia că respiră cel mai curat aer din lume.

— Dv. care vă ocupați de organizarea timpului liber al celor care vin aici la odihnă și tratament, aveți, desigur, un cuvînt de spus și în domeniul activității sportive — ne-am adresat tov. Radu Moise, directorul Casei de cultură.

— *Nu știu dacă acțiunile sportive pe care le organizăm satisfac toate gusturile, dar sînt convins că vizitatorilor noștri, de vîrste și profesii diferite, le place voleiul, șahul, tenisul de masă și, mai ales, drumeția. Excursiile se fac des la Izvorul Rece, Valea lui Bogdan, Cascada Urlătoarea, Vîrful cu Dor și în alte locuri. Cînd plouă, oferim activități interioare de club, întreceri de tenis de masă și șah; concursuri „Cine știe cîștigă" sau „Drumeții vesele" axate pe cunoștințele acumulate în excursii.*

— Să înțelegem că apreciați drept variată și bogată activitatea sportivă rezervată oamenilor muncii veniți la odihnă?

— *Nicidecum. Metodistul nostru, Visarion Moldoveanu, nu poate face față decît în parte cerințelor. Ne-ar mai trebui încă un salariat pentru această treabă.*

— Am văzut plimbîndu-se prin oraș foarte mulți părinți cu copiii lor. Nu ne-ați spus nimic despre delicatul domeniu al activităților rezervate celor mici.

— *Dacă părinții au posibilitatea să se distreze, vizionînd o piesă de teatru, mergînd la cinematograf sau practicînd sportul preferat, copiii în schimb n-au unde se juca. Nu există nici un parc pentru ei, iar cînd ni s-a redat Casa de cultură* (n.n. — pînă acum cîțiva ani clădirea era folosită în alte scopuri) *am sperat să ni se elibereze și încăperea unde era cîndva clubul celor mici. Dar ea adăpostește, în continuare, un bufet, pe lîngă un bar de zi și un restaurant cu autoservire, care funcționează tot în incinta Casei de cultură.*

Ne-am amintit că aici se afla odinioară o sală de sport, care găzduia diferite întreceri, chiar și concursuri internaționale de scrimă și tenis de masă. Acum sala a fost compartimentată, devenind magazia unei întreprinderi de alimentație publică. Este cu totul inexplicabil faptul că într-o stațiune de anvergura Sinaiei persistă de atîta vreme o astfel de situație.

HAI, SĂ NE PLICTISIM LA PREDEAL!...

Am revenit la Predeal după un an și credem că inerția, care a dăinuit aici destulă vreme, a dispărut. Eroare gravă!... Dar, mai bine să dăm cuvîntul cîtorva dintre tinerii cu care am stat de vorbă.

SERGIU TICUȘAN, frezor la uzina Tractorul din Brașov: „*Am venit pentru 12 zile cu bilet dat de sindicatul nostru și mi-a trecut jumătate din concediu mergînd doar la seri de dans. Dansul este într-adevăr, contaminant, dar eu nu vreau să ajung sclavul lui și al barurilor. Aș dori să joc volei, fotbal sau să alerg pe pista stadionului, care văd că stă zile întregi nefolosit. Aproape că-mi pare rău că am venit aici*".

VOICILA NICOLAU, contabil la Cooperativa Progresul din Făurei: „*Mîncăm, dormim și ne plimbăm, cam asta facem zilnic. Simțim nevoia să ne relaxăm, dar activitățile sportive sînt foarte rare. Intreceri, dacă nu mă înșel, n-au avut loc de cînd mă aflu eu în stațiune*".

In discuție intervine un localnic.

DAN COMAN, instructor la Școala sanatorială: „*Imi amintesc că pînă acum 6—7 ani, noi, localnicii, susțineam întîlniri de volei, baschet și fotbal cu echipele celor veniți la odihnă. Am putea juca și acum, dar nu are cine să organizeze aceste meciuri*".

Cu același regret ne-au vorbit Nicolae Anton, electrician la Ascensorul București, Stan Rădulescu din Constanța și alți oameni veniți la odihnă în concediul cărora a apărut după cîteva zile de la sosire musafirul nedorit, plictiseala. Cine se face responsabil de această stare de lucruri? Lămuriri echivoce am primit de la tov. Iulian Berbecaru, contabil-șef al Intreprinderii climaterice Predeal.

— *Directorul Casei de cultură*, ne-a spus interlocutorul nostru, *nu se află în localitate. La sala de sport se face curățenie. Postul de metodist sportiv este vacant de cîteva săptămîni. Sperăm că, o dată cu reorganizarea administrativă a stațiunii, în urma căreia și Casa de cultură va fi patronată de Intreprinderea noastră, lucrurile se vor îndrepta.*

Sperăm și noi, în numele... viitorilor vizitatori ai Predealului.

★

Să încercăm o scurtă concluzie: nu se poate spune că sezonul estival '70 a găsit bine pregătite, din punct de vedere sportiv, cele trei stațiuni vizitate, chiar dacă în însemnările noastre am semnalat și unele realizări. Dar cum vara de abia a început, există timp pentru ca stațiunile și nu numai cele menționate să îmbrace haina sportivă în care le va sta foarte bine.

SUCCESUL COMPETIȚIEI MICILOR TENISMANI

ORADEA (prin telefon). Timp de patru zile, la Oradea s-au desfășurat întrecerile celei de a 12-a ediții a competiției de tenis dotată cu „Cupa dr. Petru Groza". Au fost prezenți 78 de copii, reprezentînd 14 asociații și cluburi sportive: Șc. sp. București, Progresul București, Steagul Roșu Brașov, U.T.A. Politehnica Cluj, Constructorul Hunedoara, Dunărea Galați, Industria Sîrmei Cîmpia Turzii, Șc. sp. Tg. Mureș, Mureșul Tg. Mureș, Metalul Salonta, Electrica Timișoara, Voința și Sănătatea Oradea.

Iată cîștigătorii: **SIMPLU BĂIEȚI, cat. 8—10 ani:** L. Reveș și Șt. Bondar (Sănătatea Oradea), **cat. 11—12 ani:** V. Șandor (Sănătatea), **cat. 13—14 ani:** A. Dărăban (Sănătatea), **cat. 15—16 ani:** R. Giurgiu (Sănătatea); **SIMPLU FETE: cat. 11—12 ani:** Camelia Chiriac (St. r. Brașov), **cat. 13—14 ani:** Simona Munteanu (Progresul Buc.), **cat. 15—16 ani** Eleonora Usca (U.T.A.): **DUBLU BĂIEȚI:** O. Vîlcioiu — R. Giurgiu (U.T.A.—Sănătatea), **DUBLU FETE:** Rodica Precup — Rozalia Erk (Electrica Timișoara); **DUBLU MIXT:** Eleonora Usca — O. Vîlcioiu (U.T.A.).

Vasile SERE, coresp.

ACEȘTI OAMENI MINUNAȚI ȘI... MACHETELE LOR ZBURĂTOARE

ARAD, 14 (prin telefon, de la trimisul nostru). Zi de jar, de caniculă, pe cîmpul aeroportului din localitate. Adăpostiți la umbra primitoarelor hangare, concurenții își verifică aparatele înaintea ultimului zbor. Intensele pregătiri se fac pentru manșa a doua a întrecerilor din cadrul campionatului național de aeromodele (machete zburătoare), categoria avioane românești. La această probă, la stand conduce bucureșteanul **Ariton Casian**, care, de bună seamă, va face totul să-și mențină avantajul punctelor acumulate. In sfîrșit, primul concurent este chemat la start. Micul avion rulează puternic pe pista de beton, prinde înălțime și începe să-și execute programul propus. Intrecerea pare de o semnificație deosebită: ea marchează începuturile concursurilor de machete zburătoare din țara noastră, debut aviatic ce coincide cu împlinirea a 60 de ani de la primul zbor al lui Aurel Vlaicu, cu aniversarea a 45 de ani de la primele avioane românești de școală, construite la fosta fabrică „Astra" din Arad.

Acum, în văzduh, și-a început spectaculoasele evoluții un avion pilotat prin telecomandă. Privind zborul mini-aeronavelor, instalațiilor tehnice de concurs, gîndul ne duce — reflectînd asupra splendidei organizări a întrecerilor — la titlul filmului „Acești oameni minunații" și (am adăuga noi) machetele lor zburătoare... Nimic mai adevărat. Concursul s-a bucurat de un frumos succes, evidențiind un real progres în tehnica și pilotarea acestei categorii de aeromodele.

Rezultatele întrecerilor (cat. machete, avioane românești): **1. A. Casian (Semănătoarea București) 1 934 p, campion național,** 2. I. Bobocel (Semănătoarea București) 1 372 p, 3. I. Rădoi (Grivița Roșie București) 1 292 p. **Clasament general pe echipe: 1. Semănătoarea București (I. Constantinescu, A. Casian, I. Bobocel) 3 892 p,** 2. Grivița Roșie București 3 086 p, 3. Tehnofrig Cluj 2 087 p, 4. Rapid Bistrița 2 001 p.

T. VASILE